

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1635. usque ad annum 1643

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1779

VD18 9011888X

§. 90. Bernardus Vinariensis Dux mortuus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67406)

Sæc. XVII. A. C. 1639. nale Richelio corruptus, Brisaccum, si
 Dux e vivis excesserit, Gallis ceden-
 dum clam pollicitus est: Hanc tamen
 cessionem Duce adhuc vita superflite,
 fieri, plurimum Gallici Regis intererat,
 præcipue cum rumor esset, quod Dux
 Rohanæi Ducis viduam ducere vellet,
 proin depressas Hugonotarum res re-
 stauraturus timeretur: Placuit ergo
 Regi, Ducem, quem promissis haud
 poterat, subtractis pecuniarum subsidiis
 ad sua vota pertrahere: instat quidem
 nomine Reginæ Sueciæ Hugo Grotius
 Orator, petens, ut milites & pecuniæ
 ad bellum in Cæsareas ditones infe-
 rendum Vinariensi suppeditarentur:
 Rex vero ad has preces surdus, ma-
 gnâ auri vim in Helvetios & Argenti-
 nenses profudit, ibidemque validum
 conduxit militem, ne Vinariensis suum
 exercitum augere posset. Fertur quo-
 que, summum Pontificem Regi suasisse,
 ut Vinariensem ab Alfatæ, Burgun-
 diæ & Brisacci possessione arceret, ne
 Protestantium res tam in Galliis, quam
 in Imperio per hujus Ducis potentiam
 firmarentur.

§. XC.

Bernardus Vinariensis Dux mortuus.

Non-

Nondum Vinariensis Dux protenden-
 di Dominatus spem abjecerat; vix
 enim Tharum urbem a Guebriantio Co-
 mite incassum obsideri compererat, cum
 illico admotis copiis suis, mœnibusque
 assidua verberatione dejectis obsessos ad
 deditionem compelleret, non sine ma-
 xima Cæsaris consternatione, qui ho-
 stem tam potentem suis ditionibus im-
 minere veritus, misso ad Ducem Sigi-
 mundo Heusnero, illum, incassum li-
 cet, ad suas partes pertrahere festinabat:
 Quoniam vero Vinariensis palam Gal-
 lorum invidiam in caput suum arcessere
 reformidaret, Cæsaris pollicitationibus
 cedere renuit, totaque pene Burgun-
 dia jamjam armis suis subacta, inde
 Rhenum repetere statuit, in Bavariam
 irrupturus. Postquam vero Huningam
 die decima quinta Julii pervenerat,
 morbo correptus Neoburgum in Allatia
 delatus est, ubi morbo indies ingra-
 vescente die decima octava ejusdem
 Mensis annos natus triginta quinque
 decessit, postquam testamenti tabulis
 bello parta suis Fratribus, iis vero ea
 occupare recusantibus Ludovico XIII.
 Galliarum Regi, exercitus vero sui cu-
 ram quatuor supremis militiæ Tribuuis
 reliquerat: Vulgatum illico est, illum
 veneno fuisse sublatum, & Pufendor-
 fii haud hæsitanter affirmat, Gallos
 Hist. Eccles. Tom. LX, U toxi-

Sæc. XVII.
 A. C. 1639.

Barre hist.
 d'Allemagne
 l. c. Brachel
 Hist. temp.
 lib. 5.
 Lotich. rer.
 Germ. t. 2.
 l. 20. c. 4.

Pufendorff.
 Hist. de
 Sued. tom. 2.
 pag. 314.

Sæc. XVII. toxicatâ offâ Ducis mortem accelerasse:
 A. C. 1639. ast hunc Scriptorem vel immodico in

Gallos odio abreptum, vel vulgi ru-
 more deceptum credimus; vix enim
 magni nominis Princeps inopino extra
 aciem moritur sine veneni suspicione,
 vulgusque amat insignium Heroum
 morti prognosticis præcludere, quod ta-
 men plerumque nonnisi suspensiones tem-
 merarias, vel ridiculas superstitiones
 sapit: utut autem res se habuerit, id
 omnino certum est, quod paucis ante
 Ducis obitum horis nigræ per totam
 corpus maculæ eruperint, (licet pestis
 & veneni maculæ post mortem parum
 inter se discrepent) imo & Medici in
 exenterati hepate & pulmone quædam
 pestilentia vestigia apparuisse testati
 fuerint: Insuper, si tamen Jægero
 fides, chirurgi manus, cum leviter a
 cultello esset perstricta, quo Corpus de-
 mortui secabatur, statim ita intume-
 scebat, ut intra undecimum diem idem
 funesta accidente gangræna extingue-
 retur. Nec ipse Dux decumbens de
 veneno dubitaverat, nec fœdum sce-
 lus, haud dubie a Gallis patratum, a
 pastore Lutherano concionem funebrem
 habente dissimulatum fuit. Venerant
 quoque Basileam Literæ, testâ manu
 scriptæ, sciscitantes, num Vinariensis
 mortuus esset, cum de morbo ipsius
 non.

pondum in illum locum, unde literæ Sæc. XVII.
scriptæ, perferri potuisset nuntius., A. C. 1639.

His tamen Pufendorffius, ne Au-
striacæ Domus honori a Protestantibus Pufendorff.
vel unica occasione parceretur, hæc sub-
iungit: *sed & apud CÆSAREOS pri-* *comm. de*
dem rumor ac spes fuerat, Ducem non *rel. Suec.*
diu victoris suis supervicturum. Nec ma- *lib. II. §. 39.*
gis moderatum est præfati Authoris
epiphonema, dum ait: Tam diu nempe
grata erat fortitudo optimi Ducis Gallis,
quamdiu commoda erat ac proficua; at
vero ubi majus ex ejus morte lucrum sperari
poterat, infami ad omnem posteritatem fac-
cinore e vivis, non ab hostibus, sed ab in-
gratissimis amicis sublatus est.

§. XCI.

Carolus Ludovicus Comes Palatinus
a Gallis captus.

Post Vinariensis obitum mox inter *Barre l. c.*
quatuor Tribunos, quibus Dux *pag. 726*
exercitus sui curam commisit, di- *Massen. An-*
scordia & æmulatio gliscere cæperat: *nal. Trevir.*
unde hi præter paucas urbes ad *lib. 25.*
Rhenum *Nani Hist.*
interceptas tota æstate nullam majo- *Venet. t. I.*
ris momenti rem gessere: præterea *pag. 525.*
partarum ditionum exercitusque impe- *lib. II.*
rium sibi competere contendebant Gal-
liæ Rex, necnon Carolus Ludovicus
Friderici Palatini Filius. Hic quoque
U 2 ditio-